

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 4 listopada 2022 r.

DIH-3.707.120.2022.MB

DECYZJA DIH - III/ 135 /2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r., poz. 2000), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706) w związku z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 18 sierpnia 2022 r. (nr akt sprawy: KNR.8361.174.2022), na podstawie której, na przedsiębiorcę Jacka Grzebskiego prowadzącego działalność pod nazwą Centrum elektryczne Jacek Grzebski w Nidzicy nałożono karę pieniężną w wysokości 1 000 zł (słownie: tysiąc złotych), w związku z niewidocznieniem cen oraz cen jednostkowych przy 12 partiach towarów spośród 128 partii towarów objętych kontrolą, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

Uzasadnienie

W dniach 19 – 20 lipca 2022 r. inspektorzy reprezentujący Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej: „Warmińsko-Mazurskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji” przeprowadzili czynności kontrolne w ..., należącym do przedsiębiorcy ... , zwanego dalej: „stroną”, lub „przedsiębiorcą”.

Uprzednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162 z późn. zm.), zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”, skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z 4 lipca 2022 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego m.in.: prawidłowość przekazywania przez przedsiębiorców informacji o cenach towarów i usług. Przedmiotowe zawiadomienie doręczono stronie 6 lipca 2022 r.

W toku kontroli sprawdzano m.in. przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178), zwanej dalej: „ustawą o informowaniu o cenach” oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2015 r., poz. 2121), zwanego dalej: „rozporządzeniem Ministra Rozwoju”.

Sprawdzeniem w powyższym zakresie objęto 128 partii produktów stanowiących ofertę handlową kontrolowanego przedsiębiorcy, stwierdzając brak cen oraz cen jednostkowych przy 12 partiach przewodów elektrycznych. Powyższe stanowiło naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz z § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju. Ustalenia te udokumentowano w protokole kontroli z 20 lipca 2022 r. (nr akt kontroli: KNR.8361.174.2022).

W dniu 25 lipca 2022 r. Warmińsko-Mazurski WIIH, na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz art. 61 § 4 i art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r., poz. 2000), zwanej dalej: „Kpa”, zawiadomił przedsiębiorcę ... , o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na ww. przedsiębiorcę w związku z niewykonaniem obowiązku w zakresie uwidaczniania cen, wynikającego z art. 4 ustawy o informowaniu o cenach. Jednocześnie poinformowano, że w oparciu o przepisy art. 10 oraz art. 73 Kpa na każdym stadium postępowania stronie przysługuje prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, a także przeglądania akt sprawy, sporządzania z nich notatek i odpisów.

W dniu 18 sierpnia 2022 r. Warmińsko-Mazurski WIIH wydał na podstawie art. 6 ust. 1 w związku z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz art. 104 § 1 Kpa decyzję (nr akt sprawy: KNR.8361.174.2022.MK) na mocy której, nałożył na przedsiębiorcę ... karę pieniężną w wysokości 1 000 zł (słownie: tysiąc złotych), w związku z niewidocznieniem cen oraz cen jednostkowych przy 12 partiach towarów spośród 128 partii towarów objętych kontrolą. Decyzja została doręczona stronie w dniu 22 sierpnia 2022 r.

W dniu 6 września 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji” otrzymał, za pośrednictwem Warmińsko-Mazurskiego WIIH, odwołanie od ww. decyzji. Strona odwołała się od ww. decyzji odnośnie trybu i wysokości nałożonej kary pieniężnej, która jest w jej ocenie niewspółmierna do uchybień wykazanych podczas kontroli oraz wymierzenie kary na podstawie przychodów z roku 2021, a nie z roku bieżącego tj. 2022. Strona zwróciła się o wnikliwe podejście do odwołania i odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej.

Pismem z 5 sierpnia 2022 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługującego prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Według art. 4 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju, cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy.

Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolicie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu,

o czym stanowi § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia.

Cena jednostkowa (§ 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju) dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według objętości,
- 2) kilogram lub tonę – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według masy,
- 3) metr lub metr kwadratowy – dla towarów sprzedawanych według długości lub powierzchni,
- 4) sztukę – dla towarów sprzedawanych na sztuki.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki

inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20.000 zł.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w sklepie ..., należącym do przedsiębiorcy ... , stwierdzono, że w przypadku 12 produktów na 128 sprawdzonych nie dopełniono wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach obowiązku uwidaczniania cen oraz cen jednostkowych w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Warmińsko-Mazurski WIIH w drodze decyzji, wydanej na podstawie art. 6 ust. 1 w związku z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, nałożył karę pieniężną w wysokości 1 000 zł (słownie: tysiąc złotych), na ww. przedsiębiorcę, to jest na podmiot, który dopuścił się powyższego naruszenia.

Po analizie akt sprawy Prezes UOKiK zauważa, że ujawnione w toku kontroli nieprawidłowości dotyczyły uwidaczniania cen przewodów elektrycznych, tj. wyrobów sprzedawanych na metry. W tym przypadku cena jednostkowa jest identyczna z ceną sprzedaży i zgodnie z § 7 pkt 1) rozporządzenia Ministra Rozwoju do takich towarów nie stosuje się wymogu uwidaczniania cen jednostkowych.

Odwołując się od decyzji strona nie kwestionowała ustaleń kontroli, jednakże wniosła o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej. Podkreśliła, że przy ustalaniu wysokości kar inspektor musi brać pod uwagę dotychczasową działalność przedsiębiorcy. Wskazała, że podczas kontroli ściśle współpracowała z inspektorem i 12 artykułów (głównie kabli leżących na podłodze – ze względu na duży ciężar) na 1500 pozycji asortymentu, które nie posiadały oznaczeń cenowych tego samego dnia zostały uzupełnione. Poinformowała również, że na bieżąco stara się monitorować etykiety cenowe, ale przy ogólnym dostępie klientów do całej sali sprzedażowej jest to bardzo utrudnione, gdyż klienci również przychodzą z małymi dziećmi i etykiety cenowe są przez nich zabierane z artykułów z dolnych półek i posadzki. Podkreśliła również, że zakres naruszenia obowiązków nie był znaczny, a brakujące ceny zostały uzupełnione w trakcie kontroli, co zostało potwierdzone w decyzji Warmińsko-Mazurskiego WIIH. Dodatkowo strona wskazała, że organ kontrolny wymierzając karę pieniężną został zobligowany do brania pod uwagę danych dotyczących wielkości obrotów i przychodów kontrolowanego sprzedawcy. Dane te, w opinii strony, powinny odzwierciedlać aktualny na dzień wszczęcia postępowania, rzeczywisty stan danego przedsiębiorcy. Wielkość obrotów i przychodów może być obliczana na podstawie dokumentów księgowych i podatkowych. Strona zwróciła uwagę, że organ pierwszej instancji przy wymierzaniu kary brał pod uwagę obroty, koszty, zatrudnienie z roku 2021 a nie z roku bieżącego tj. 2022.

Natomiast w roku 2022 sytuacja ekonomiczna działalności prowadzonej przez stronę, w jej opinii jest bardzo zła.

Odpowiadając na powyższe zarzuty strony, Prezes UOKiK wskazuje, że art. 6 ustawy o informowaniu o cenach statuuje odpowiedzialność administracyjną podmiotów, wobec których stwierdzono naruszenie wymagań określonych w art. 4 tej ustawy. Regulacja ta ma na celu wyeliminowanie nieprawidłowości w informowaniu konsumentów o cenach towarów i usług. Odpowiedzialność wynikająca z ww. przepisu ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej opiera się na zasadzie ryzyka (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 października 2010 r., sygn. II OSK 1079/12). Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest stwierdzenie nieprzestrzegania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków. Wobec powyższego, organ po stwierdzeniu faktu naruszenia obowiązku, o którym mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, może jedynie wydać decyzję administracyjną, na podstawie której nakłada karę pieniężną w przewidzianej w tej ustawie wysokości. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają przyczyny powstania nieprawidłowości (zabieranie etykiet cenowych przez dzieci) oraz okoliczności podniesione przez przedsiębiorcę (trudna sytuacja finansowa), gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa.

Prezes UOKiK zauważa, że to podmioty działające na rynku są zobowiązane do znajomości obowiązującego prawa i jego przestrzegania. Prezes UOKiK pragnie w tym miejscu zwrócić również uwagę, że sytuacja ekonomiczna przedsiębiorcy nie jest ustawowym kryterium mającym wpływ na ustalenie wysokości kary pieniężnej.

Odnosnie samej wysokości kary nałożonej na stronę przez Warmińsko-Mazurskiego WIIH, Prezes UOKiK wskazuje, że zgodnie z art. 8 dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. UE L 80 z 18.3.1998, s. 27), zwanej dalej „dyrektywą 98/6/WE”, kary pieniężne za naruszenie przepisów o cenach muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Ponadto podkreślić należy, że organy Inspekcji Handlowej przy ustalaniu wysokości nakładanej kary pieniężnej są zobowiązane, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, do wzięcia pod uwagę stopnia naruszenia obowiązków, dotychczasowej działalności przedsiębiorcy oraz wielkości jego obrotów i przychodu. W przedmiotowej sprawie Prezes UOKiK uznał, że Warmińsko-Mazurski WIIH prawidłowo ocenił poszczególne przesłanki.

W zakresie przesłanki stopnia naruszenia organu pierwszej instancji uznał, że zakres naruszenia obowiązków nie był znaczny, zaś brakujące ceny zostały uzupełnione w trakcie kontroli, co miało zasadniczy wpływ na wymiar kary. Jednocześnie Prezes podkreśla, że naruszenie dotyczyło co prawda nieznacznej ilości partii produktów sprawdzonych w toku

kontroli (12 partii na 128 partii sprawdzonych), to interes konsumenta został naruszony. Brak uwidocznienia cen, pozbawia konsumentów należytej informacji o oferowanych produktach, uniemożliwia poznanie cen przez konsumenta, a cena jest jedną z podstawowych informacji w oparciu, o które podejmuje on decyzję o zakupie.

Odnosnie przesłanki dotychczasowej działalności, organ pierwszej instancji prawidłowo ustalił, iż przedsiębiorca nie był dotąd karany na podstawie obowiązujących przepisów w zakresie informowania o cenach towarów i usług. Natomiast co do przesłanki wielkości obrotów i przychodu Warmińsko-Mazurski WIIH prawidłowo wziął pod uwagę dane nadesłane przez stronę dotyczące wielkości obrotów i przychodów, obliczone na podstawie aktualnych, tj. obejmujących zakończony rok podatkowy dokumentów podatkowych PIT. Prezes UOKiK informuje, że przy ocenie wielkości obrotów i przychodu przedsiębiorcy pod uwagę bierze się w szczególności okoliczności związane z jego charakterystyką oraz rynku, na którym działa, w tym założenie, że wysokie obroty lub przychody świadczą o znacznym potencjale ekonomicznym przedsiębiorcy dopuszczającego się naruszenia, co z kolei może wpływać na podwyższenie sankcji. Okolicznościami wpływającymi na obniżenie wysokości sankcji mogą być w szczególności: fakt bycia mikroprzedsiębiorcą, niewielkie obroty lub przychód. W przedmiotowej sprawie organ pierwszej instancji zaliczył stronę do grupy tzw. mikroprzedsiębiorców i na podstawie wielkości osiągniętego w roku 2021 przychodu uznał, że udział strony w obrocie rynkowym nie jest znaczny.

Wobec powyższego Prezes UOKiK uznał, że wymierzona stronie kara w wysokości 1 000 zł jest proporcjonalna do rozmiaru stwierdzonych nieprawidłowości. Podkreślić należy, że zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, za stwierdzone w przedmiotowej sprawie naruszenie przewidziano możliwość wymierzenia kary pieniężnej do wysokości 20 000 zł, zatem kara wymierzona stronie znajduje się w dolnej granicy jej ogólnej wysokości.

Wskazać należy, że kara pieniężna nakładana na gruncie przepisów o informowaniu o cenach powinna odpowiadać także, jak już wyżej podkreślono, wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, tj. być skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca (art. 8 dyrektywy 98/6/WE). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasżająca jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy, ale nie eliminować go z rynku. Kara nałożona na podmiot musi także być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości (WSA w Warszawie w wyroku z 7 września 2012 r., VI SA/Wa 918/12). Wymierzona kara powinna być proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary lub usługi opatrzone odpowiednimi informacjami, jak również kara powinna być możliwie najmniej uciążliwa. Wszystkie te cele kary winny być łącznie uwzględniane, co też miało miejsce w przedmiotowej sprawie.

Zdaniem Prezesa UOKiK, w niniejszej sprawie nie ma również podstaw do zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, tj. odstąpienia od nałożenia kary i wystosowania pouczenia. Przepis ten przewiduje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ mógł odstąpić od nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez stronę. W niniejszej sprawie strona usunęła stwierdzone nieprawidłowości. Podkreślić należy jednak, że w trakcie kontroli ustalono, iż w przypadku 12 partii skontrolowanych produktów nie dopełniono wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy obowiązku tj. nie uwidoczniono cen w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający ich porównanie. Konsumenti nie znali cen produktów, a tym samym zostali pozbawieni jednej z podstawowych informacji mających wpływ na podjęcie decyzji o zakupie. Stąd też wagi naruszenia nie można uznać za znikomą.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1 Kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Niezależnie od powyższego, Prezes UOKiK informuje, że kwestia sytuacji materialnej strony (w odwołaniu podkreślono trudną sytuację finansową w roku 2022) może zostać uwzględniona dopiero po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji, po ewentualnym zastosowaniu ulg w opłacaniu należności publicznoprawnej, jaką jest wymierzona kara pieniężna.

Organ drugiej instancji nie ma też podstaw do obniżenia wysokości kary czy odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej z uwagi na trudną sytuację ekonomiczną przedsiębiorcy, jeżeli stan faktyczny wprost uzasadnia nałożenie kary w określonym wymiarze przez Warmińsko-Mazurskiego WIIH.

Prezes UOKiK informuje, że w myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.), który zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 8 ustawy o informowaniu o cenach, znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty;
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji;

3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Niniejsze uprawnienie przysługuje stronie po tym, jak decyzja w niniejszej sprawie stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Olsztynie w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Podsumowując, na podstawie zebranego materiału dowodowego, Prezes UOKiK uznał, że podjęta przez Warmińsko-Mazurskiego WIIH decyzja była prawidłowa. W konsekwencji, organ pierwszej instancji miał podstawy do wydania decyzji administracyjnej, na mocy której przedsiębiorcy ..., wymierzono karę pieniężną w wysokości 1 000 zł (słownie: tysiąc złotych). Tym samym, decyzja z 18 sierpnia 2022 r. (nr akt: KNR.8361.174.2022), Warmińsko-Mazurskiego WIIH powinna pozostać w obrocie prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie

prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r., poz. 329 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. 2021 r., poz. 535), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/